

[Madsen-Mygdal.]

regler imod Misbrug af Truster og Monopoler, men til Gengæld indfører Statskontrol og -tilsyn med hele vort Erhvervsliv, kan ikke betvivles. Men sjældent har en Minister modtaget en saa enstemmig Protest fra hele det Erhvervsliv, hvis Interesser hans Ministerium skulde varetage, som den højtærede Handelsminister har mødt ved Fremsættelsen af dette Lovforslag.

Kun Fagforeningerne har ikke protesteret, men det er jo ikke saa uforstaaeligt, naar det bemærkes, at disse Organisationer, som jo ogsaa er i Besiddelse af et vist Monopol, ikke blot fritages for Tilsyn og Kontrol, men endog bliver sat i Stand til selv at bestemme, hvad der skal foretages overfor den Del af Erhvervslivet, som endnu ikke er underlagt Organisationernes Spændetrøje.

Jeg maa sige, at jeg tror, Regeringspartierne har gjort vel i at lade dette Forslag blive, hvor det er. Jeg tror ogsaa, Regeringen vilde handle klogt, hvis den ikke oftere uejlige Rigsdagen med et Forslag om Truster og Monopoler, saa længe den ikke selv ved, hvad det er for Misbrug indenfor Truster og Monopoler, den vil bekæmpe, og ikke selv ved, paa hvilken Maade den vil gøre det.

Blandt de Forslag, der endnu befinder sig i Folketinget, finder jeg endvidere Anledning til at nævne det paa et Tidspunkt fremsatte Forslag om kommunal Grundskyld. Skønt man vel skulde tro, at den højtærede Indenrigsminister havde haft endog rundelig Tid til at forberede dette Forslag — saa meget mere, som det lille Indenrigsministerium, der er blevet den nuværende Minister betroet som hans Del af Ægteskabskontrakten, neppe kan have bebyrdet ham med uoverkommeligt Arbejde —, tør det vist siges, at dette Forslag slaar enhver Rekord i Retning af at være slet forberedt og daarligt gennemtænkt, hvad der under denne Regering siger ikke saa lidt. Saa snart Forslagets Bestemmelser blev bekendt og prøvet paa Virkeligheden, frembød de en saadan Række af Urimeligheder, at Ministerens eneste Trøst var den, at Kommunerne vilde lade være at bruge Loven, selv om den blev vedtaget af Rigsdagen. I dette specielle Tilfælde har det sikkert været Folketingets Flertal en stille indre Tilfredsstillelse at foretage Kvælningsakten, og der er Grund til at formode, at selv om Indenrigsministeren skulde være den samme, naar Rigsdagen mødes igen, er Forslaget om Grundskyld det i hvert Fald ikke.

Endelig skal jeg endnu blandt de Regeringsforslag, som fremdeles befinder sig i Folketinget, nævne Afrustningsforslaget eller Forslaget om en Statsmarine og et Vagtkorps. Selv om dette Forslag ikke kan siges at svare til den Agitation, de to nu forenede Regeringspartier kappedes om at føre forud for Valget, betyder det dog en saadan Forringelse af vort Lands Neutralitetsforsvar, at hvis det bliver gennemført, vilde det anbringe vort Land i en fra alle andre Lande isoleret og afvigende Stilling med Hensyn til Opfyldelsen af indgaaede internationale Forpligtelser.

Baade ved Finanslovforslagets første Behandling og ved selve Forslagets første Behandling har vort Parti sagt sin Mening om dette Forslag, og vi har ikke paa noget Punkt ændret denne Opfattelse. Hvis Tilbageholdelsen af Forslaget i Folketinget imidlertid tør opfattes som en Tilkendgivelse af, at man ogsaa fra Regeringens Side begynder at vinde frem til Erkendelse af, at vort Land paa Linie med alle andre Lande har Forpligtelser, som det ikke uden Fare for sin Sikkerhed kan unddrage sig, er det muligt, at det Grundlag for saglige Forhandlinger, som i Aar har vist sig ikke at være til Stede, senere kan fremkomme.

Men jeg maa sige, at en Forudsætning for, at det kan ske, er det rigtignok, at Regeringen ogsaa paa dette Omraade tager Afstand fra den ansvarsløse løsslupne Agitation, der blev ført før sidste Valg, og uforbeholdent gaar ind i en virkelig Realitetsdrøftelse af hele Forsvarsspørgsmaalet. Det nytter ikke at fortsætte med at vise to Ansigter i denne Sag og fastholde et Standpunkt, som hverken er det ene eller det andet. Hvis det sker, vil fremtidige Forhandlinger desværre være formaalsløse. Jeg siger desværre, fordi ogsaa jeg vilde anse det for en Lykke — deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører for Socialdemokraterne —, om der maatte være Grundlag for en Forhandling, hvorved der kunde tilvejebringes en Ordning, som har Tilslutning fra store Kredse og fra et stort Flertal i hele vort Folk.

Maa jeg her overfor det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der saa smukt citerede Grundtvig, sige, at jeg tror, han citerede lidt for kortfattet. Hvis det ærede Medlem vil se, hvad det er, Grundtvig har skrevet i sit Blad „Danskere“ i 1848 om den almindelige Værnepligt, er det dette, at Grundtvig ønsker hver Tomme af Landet forsvaret; men han frygter for, at det ikke kan ske tilstrækkelig effektivt, naar man ikke tager Frivilligheden og den brændende Fædrelandskærlighed i Brug. Hvis det ærede Med-